

ikke alene Krigsretterne, men ogsaa Provsteretterne. Vi have jo lige set, at der er faldet to Provsteretsdomme, og der er lige blevet nedsat en Provsteret igen. Det er altsammen en Levning fra en middelalderlig Tilstand, som burde udslettes. Det var langt bedre, om alle Borgere, hvad enten de vare gejstlige, militære eller civile, kom til at møde for de samme Domstole og bleve bedømte efter de samme Regler.

Jeg skal nu tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han slet ikke har under Overvejelse at forelægge Forslag til en Revision af vor Jagtlovgivning. De Forhold ude paa Landet, som jeg har omtalt, Fæstevæsenet, der jo endnu eksisterer paa en hel Del Gaarde, og den store Mængde Lejehuse, som for en væsentlig Del ligge omkring i Skovbrynene — de bleve i gamle Dage lagte paa de mest afsides Steder —, medføre, at der er mange Jordbrugere her i Danmark, der ikke have Jagtret paa den Jord, de bruge, men maa finde sig i, at de vilde Dyr, som Herremændene lade opfodre i deres Skove, gaa ud paa Markerne og æde af Kornet. Det er for det første uøkonomisk, at disse Folk skulle føde Herremændenes Vildtbestand, men der er desuden i vore Dage og vel til alle Tider noget i høj Grad ydmygende i, at en Mand, der majsommeligt har bearbejdet Jorden, der har nedlagt kostbar Saasæd i den og set det gro, skal finde sig i, at andre Folks Dyr komme ind og æde Sæden paa hans Mark, at han ikke skal have Lov til at skyde saadant et Dyr ned, ja, knap nok til at genne det bort. Det forekommer mig, at det vil være naturligt, at vor Jagtlovgivning bliver revideret, saa at disse Ydmygelser blive tagne bort fra de Folk, som nu maa finde sig i dem, og jeg tillader mig at spørge, om den højtærede Landbrugsminister kan dele disse Betragtninger, om han har under Overvejelse at revidere vor Jagtlovgivning, og da i hvilket Omfang.

Jeg vil dernæst tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, af hvilken Grund Ædruelighedskommissionens Betænkning ikke findes omdelt her i Tinget. Vi skyndte os særdeles med at afslutte Ædruelighedskommissionens Arbejde i Sommer i den Forventning, at vi vilde møde Kommissionens Resultat omdelt her i Tinget, naar Rigsdagen kom sammen, og i det Haab, at vi meget hurtigt efter Rigsdagens Sammentræden skulde se et Forslag i saa Henseende fra Regeringens Side forelagt

Rigsdagen eller da i alt Fald en Bebudelse om, at det snart vilde komme. Vi have imidlertid til min Forbavselse ikke set denne Betænkning omdelt, og vi have ligeledes til min Forbavselse ikke en Gang hørt det allermindste fra den højtærede Indenrigsminister om, at han agter her i Tinget i en nær Fremtid at forelægge Forslag angaaende det Emne, denne Kommission har arbejdet med. Det er saa meget mere forbavsende, som vi jo have hørt, at andre Forslag ere bebudede, og derfor ogsaa kunde gøre os Forventning om, at der var kommet en Bebudelse af disse Forslag, som sikkert imødeses med Interesse af meget store Befolkningsslag.

N. Neergaard: Det første, der paa kræver Opmærksomheden under en Førstebehandling af Finansloven, er den finansielle Situation. Om den have ogsaa samtlige foregaaende Taleres Bemærkninger for en væsentlig Del drejet sig. Jeg skal ogsaa give mit Bidrag til Belysningen af den. Jeg vil da ikke lægge Skjul paa, at jeg i det hele ikke ser lyst paa den finansielle Situation, som vil fremkomme i de nærmest følgende Aar. Lad os se paa det forelagte Finanslovsforslag. Der er anslaaet et Underskud paa 1 Mill. Kr. Men vi vide jo, at dette Underskud paa Budgettet vil ved de ny Forslag, der fremkomme mellem 2den og 3die Behandling — med Hensyn til hvilke jeg deler den højtærede Finansministers Ønske om, at de maa blive betydelig mindre talrige og rigelige, end de pleje at være — samt ved Tillægsbevillingsloven, øges med Millioner. Hvor mange Millioner der vil blive Tale om her, kan man ikke sige, men at der vil blive et Plus af Millioner, kan der med Fortidens Erfaringer for Øje ikke tvivles om.

Desuden kommer saa, og det har en særlig Betydning i Øjeblikket, de forøgede Udgifter paa § 28 som Følge af ny vedtagne Love. Der dukke da Lønningslovene frem i første Række med deres Nettoudgift paa 4 Mill. Kr. Det vil blive 4 Millioner under Forudsætning af, at den delvise Dækning, som er foreslaaet af den højtærede Trafikminister og Indenrigsminister, bliver gennemført. Paa Tolden og de indirekte Afgifter er der bragt i Forslag og i Fjor vedtaget her i Tinget en Nedgang af omtrent 2 Mill. Kr. Det er dog vel udenfor enhver Tvivl, at de 2½ Mill. Kr., som aarlig skulle anvendes efter de forelagte Jernbanelove til ny Jernbaneanlæg, delvis ville blive at afholde af Statskassen, hvis man da ikke vil gribe til at